Dosarul nr. 5r-533/2025
Nr. PIGD 4-25180891-46-5r-31122025-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 martie 2026 **or. Florești**

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată, în componența:
Preşedinte de şedinţă,
Judecător Ramona Moșneguțu
Grefier Igor Sorocean

Cu participarea:
Agentului constatator din cadrul IP Florești Cramarenco Maxim
Contestatorei Ceban Ana

examinând în ședința de judecată publică, contestația depusă de Ceban Ana, născută la *****, IDNP *****, domiciliată r-nul Florești, or. ***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 ***** din 19.06.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul IP Florești Cramarenco Maxim și a deciziei de sancționare, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

Fapta contravențională constatată.

La 19 iunie 2025, agentul constatator din cadrul IP Florești, Cramarenco Maxim a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 ***** prin care Ceban Ana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune cu amendă în cuantum de 750 unități convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, pentru faptul, că în perioada anului 2024, Ceban Ana, având calitatea de alegător cu drept de vot deplin, pentru a participa la Referendumul Republican Constituțional de aderare a Republicii Moldova la UE din 20 octombrie 2024, a accesptat personal prin intemreidul telefonului mobil de la PSB Bank, din Federația Rusă, sume bănești în scopul de a vota cu afirmația NU la Referendumul menționat.

La data de 26 decembrie 2025, Ceban Ana a depus o contestație solicitând repunerea în termenul legal de depunere a contestației și anularea procesului verbal cu privire la contravenție nr. /seria MAI06 ***** din 19.06.2025 și a deciziei de sancționare cu amendă în mărime de 750 u.c. cu încetarea procesului

contravențional din motiv că în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional.

În motivarea contestației, a invocat că la data de 19.06.2025, agentul constatator al IP a întocmit procesul-verbal seria/nr. MAI06 *****, prin care a reţinut săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional și anume în actului se pretinde că, în perioada anului 2024, ar fi comis acţiuni legate de coruperea electorală pasivă și anume că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în favoarea uni bloc politic. Cu procesul- verbal a luat cunoștință la data de 17.11.2025 de la executorul judecătoresc. Mai menționează că suferă de o boală gravă și după intervenții chirurgicale a perioadă îndelungată a fost internată ân spital și era incapabilă de a face careva activități. Anume din aceste motive a omis termenul legal de contestare după ce a flat de amendă de la executorul judecătoresc.

Mai indică că agentul constatator la aplicarea sancțiunii nu a informat-o, nu recunoaște vina nu este de aocrd cu procesul- verbal și decizia menționată considerînd că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Astfel, făcând referire la prevederile art.5- 9, 14, 440, 442, 374, 381 din Codul contravențional a menționat contestatoarea că, a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o, toate dubiile se înterpretează în favoarea bănuitei ceea ce reprezintă temei de încetare a procesului contravențional, potrivit art.441 alin. (1) lit.a) din Codul contravențional.

Astfel, din natura contravenției stabilită prin jurisprudenţei constante a Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauza Ziliberberg c. Moldovei), care stipulează că orice persoană acuzată de o contravenţie (asimilată unei acuzaţii în materie penală) trebuie să aibă posibilitatea reală de a-şi prezenta argumentele în faţa autorităţii, să se asigure un process echitabil conform exigențelor art.6 par.2 CEDO, iar prin prisma cauzei Anușca vs Moldova, urmează să exericte o investigație complete, nepărtimitoare și obiectivă.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Menţionează că agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului – verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravenţional şi nu a elucidat toate aspectele speţei şi acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăţia contravenientului. Potrivit Deciziei de sancţionare ea ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false şi abuzive. Simpla indicare de către agentul constatator că contravenientul ar fi comis contravenţia incriminată, nu poate sta la baza sancţionării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu. La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele şi circumstanţele incriminate contravenientului. Cum a comis acesta contravenţie imputată, de către agentul constator nu a fost indicat. Referitor la timpul săvârşirii contravenţiei este indicată perioadă (dată) incertă şi neclară, iar cum a ajuns agentul constatator la constatarea datei sau perioadei comiterii contravenţiei nu este clar. Nu este nicio probă, care să dovedească cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicaţie bancară nu poate fi subiect al contravenţiei. Nu este menţionat clar şi fără echivoc timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probat acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar. Unica pretinsă probă a poliţiei ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate. Mai mult ca atât agentul de constatare nu a verificat dacă numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terţă.

Prin urmare, fapta încriminată este bazată doar pe nişte constatări subiecvtive personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele infomaţii indirecte şi interpretabile ambigu. La decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei de la art. 47^1 Cod contravenţional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenţiei.

Omisiunile menţionate supra ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal

contravenţional. Menţionează că omisiunile enunţate, de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul -verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute la art. 443 Cod contravenţional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Menţionează că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă şi conţinut. De menţionat faptul că potrivit Curţii Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravenţională. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenţie a articolului, care prevede o sancţiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei. Prezumţia de nevinovăţie stă la baza tuturor garanţiilor procesuale legate de protecţia persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravenţional (reieşind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova). La caz, nu există probe care să confirmă vinovăţia contravenientului în comiterea contravenţiei imputate şi nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăţia acestuia.

Atenţionează asupra faptului că o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin.(l) art.47[1] Cod contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţit a accepta sau primi asemenea foloase.

La caz, constată că probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către ea a faptei de corupere electorală pasivă. Coruperea electorală pasivă este o contravenţie materială şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător abunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art.47[1] Cod contravenţional al RM constituie în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de primire de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje. Contravenientul nu a primit nimic din aceste bunuri sau servicii pentru a vota într-un fel sau altul.

Latura subiectivă a infracţiunii specificate la art.47[1] Cod contravenţional RM se caracterizează prin intenţie directă. Adică, agentul constatator urma să demonstreze că acţiunile contravenientului ar fi constat în pretindere, acceptare,

primire bunuri, servicii, privilegii sau avantaje cu intenţie directă. Aici, comunicăm că contravenientul era susţinător al unor partide politice, unde avea viziune separată cu privire la ce să voteze şi pentru cine. Astfel, că nu avea nevoie să fie corupt pentru a vota într-un fel anume, iar participarea acestuia la careva întruniri permise în cadrul campaniei electorale, nu este o încălcare de lese.

Scopul infracţiunii de corupere a alegătorilor este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului să îşi exercite drepturile sale electorale într-un anumit mod în cadrul alegerilor parlamentare, locale ori în cadrul referendumului. în prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art. 47^1 Cod contravenţional RM. Prin urmare, reieşind din materialul contravenţional examinat, constată că nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că ea ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului fapt care impune să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia.

Contrar materialelor anexate de agentul constatator cu titlu de probe comunică că agentul a anexat care nu valoare și a aplicat sancțiunea doar în baza presupunirilor, mai mult ca atât nu a făcut referire careva probe concrete care i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicaţii bancare sau unui mesaj SMS nu este o încălcare a legii şi nu poate fi sancţionată, mai ales că nu este demonstrată vinovăţia persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

În cuprinsul procesului-verbal, nu este indicată nicio probă care să demonstreze circumstanţele cazului dat. În aşa mod, ea a fost sancţionată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu am comis-o, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei.

Mai indică cu referire la necesitatea suspendării executării sancțiunii a aflat despre existenţa sancţiunii contravenţionale direct de la executorul judecătoresc. Procedura de executare deja a fost demarată prin aplicarea măsurilor asigurătorii nefavorabile contestatarului - blocare de cobturi, sechestre etc).

Dat fiind că drepturile legale ale contestatarului au fost grave afectate se impune suspendarea procedurii de executare în temeiul prevederilor art. 79 Cod de executare.

Depăşirea termenului de depunere se datorează faptului că nu a cunoscut despre existenţa sancţiunii, despre care a aflat abia de la executorul judecătoresc, în acest sens, se întemeiată solicitarea de suspendare a executării actului.

În ședința de judecată Ceban Ana în cadrul ședinței de judecată a susținut contestația cu motivele invocate în ea, solicitînd admiterea acesteia pe motivele invocate.

În ședință de judecată agentul constatator M. Cramarenco a susținut pe deplin procesul verbal cât și decizia de sancționare, solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată.

Studiind materialele dosarului, verificând argumentele invocate în contestaţie în raport cu probele prezentate, instanţa de judecată consideră următoarele.

Instanța de judecată fiind investită cu soluționarea contestației, verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la constatare și deciziei de sancționare.

Cât privește termenul depunerii contestației, potrivit prevederile art.448 alin.(1), (3) Cod contravențional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin. (8). Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, instanța de judecată reține că, dispoziția art.448 Cod contravențional, prevede dreptul de a contesta decizia agentului constatator asupra cauzei contravenționale în termen de 15 zile de la data emiterii acesteia și doar pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă.

La caz, instanța reține că, conform materialelor cauzei s-a constatat că procesul – verbal cu privire la contravenție contestat a fost întocmit 19 iunie 2025, de agentul constatator din cadrul IP Florești, Cramarenco Maxim care a încheiat procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 ***** prin care Ceban Ana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune cu amendă în

cuantum de 750 unități convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, pentru faptul, că în perioada anului 2024, Ceban Ana, având calitatea de alegător cu drept de vot deplin, pentru a participa la Referendumul Republican Constituțional de aderare a Republicii Moldova la UE din 20 octombrie 2024, a accesptat personal prin intemediul telefonului mobil de la PSB Bank, din Federația Rusă, sume bănești în scopul de a vota cu afirmația NU la Referendumul menționat, în lipsa lui Ceban Ana, în prezența unui martor asistent, iar careva înscrisuri, că contravenientului i-ar fi fost expediat la domiciliu copia procesului verbal cu privire la contravenție, la materialele cauzei nu se găsește.

Mai mult ca atât, în ședința de judecată, Ceban Ana a confirmat că despre existenţa sancţiunii, despre care a aflat abia de la executorul judecătoresc și a luat cunoștință cu procesul- verbal la data de 17.11.2025 de la executorul judecătoresc.

Prin urmare, termenul de contestare pentru Ceban Ana a început să curgă din data emiterii deciziei asupra cauzei contravenționale, adică din data de 17.11.2025 și expiră la data de 02.12.2025, care a fost zi lucrătoare și contestatoarea a avut posibilitate să depună contestația personal la sediul autorității din care face parte agentul constatator sau la oficiul poștal. Or, dispoziția alin. (2) al art.448 sus-indicat, prevede expres că în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia

Cu toate acestea, Ceban Ana, a depus prezenta contestație abia la data de 26.12.2025, adică peste termenul prevăzut de lege.

Cu referire la cererea contestatoarei privind repunerea în termen, instanța de judecată concluzionează netemeinicia acesteia, or, în contestație Ceban Ana nu a invocat careva argumente întemeiate care ar justifica omiterea termenului de contestare prevăzut de lege.

Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de judecată contestatoarea Ceban Ana a comunicatm precum că a cunoscut despre emiterea deciziei de sancționare doar de la executorul judecătoresc când a recepționat la data de 16-17 noiembrie 2025, copia încheierii privind intentarea procedurii de executare silită,

În contextul celor expuse, instanța concluzionează netemeinicia cerinței de repunere în termen, aceasta urmând a fi respinsă.

În pricină, contestatorea Ceban Ana nu a prezentat instanței nici o probă care ar confirma cele invocate în conținutul contestației și ar răsturna prezumția legalității procesului – verbal cu privire la contravenție, motiv din care argumentele acestuia urmează a fi reținute ca fiind pur declarative și lipsite de suport probator.

Astfel, în ceea ce privește termenul de introducere a contestației, instanța constată că contestația contravențională înaintată este introdusă tardiv.

Instanţa reţine că, în sensul garantării dreptului la un proces echitabil sub aspectul rezonabilităţii procedurilor, Curtea Europeană acţionează pe calea celor două drepturi procedurale mai sus menţionate, transformând astfel art.6 §.1 şi art.13 atât în resorturi juridice la care orice persoană poate recurge în vederea apărării drepturilor sale cât şi în veritabile instrumente de măsurare a nivelului de eficienţă a sistemelor judiciare ale statelor parte la Convenţie. Garanţiile respective, prevăzute de legea internă a statului, constituie un echilibru în cadrul desfăşurării unui proces penal contradictoriu.

Astfel, rezonabilitatea duratei procedurilor judiciare nu poate fi apreciată in abstracto, mecanic, ci trebuie realizată în fiecare cauză în parte, în funcţie de circumstanţele sale concrete (*cauza Tudorache c.României, hotărâre din 29 septembrie 2005).* Curtea Europeană a Drepturilor Omului a trasat pe tărâmul art. 6 paragraful 1 din Convenţie o serie de linii directoare, indicând astfel criteriile ce trebuie avute în vedere în aprecierea caracterului rezonabil al duratei în funcţie de complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului şi al autorităţilor.

În acest sens, aprecierea trebuie să ia în calcul „justul echilibru" ce trebuie menţinut între exigenţa celerităţii procedurilor judecătoreşti şi principiul general al unei bune administrări a justiţiei, în egală măsură consacrat de art. 6.(*C.P. şi alţii c. Franţei, hotărâre din 1 august 2000*). Curtea s-a expus referitor la examinarea mai multor cereri peste termen, ca în cauza *Ruiz Torija v. Spania (citata supra, §§ 29 si 30)* Curtea a constatat ca omisiunea instantei judecatoresti naționale de a examina afirmația reclamantului, potrivit caruia termenul de prescriptie al acțiunii judiciare intentate împotriva sa era expirat, a constiruit o încălcare al articolului 6 din Conventie. Omisiuni similare ale instanțelor judecatorești de a motiva suficient hotărîrile sale și care au constituit încalcări ale articolului 6 din Convenție au fost constatate în hotărîrile *Hiro Balani (citata supra, §§ 27 51 28), Suominen v. Finlanda (nr. 37801/97, §§ 34-38, 1 iulie 2003), Salov v. Ucraina (nr. 65518/01, § 92, CEDO 2005-... (extrase), Popov v. Moldova (nr. 2), (nr. 19960/04, §§ 49-54, 6 decembrie 2005), Melnic v. Moldova (nr. 6923/03, §§ 39-44, 14 noiembrie 2006*).

În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

În şedinţa de judecată, cu certitudine s-a constatat faptul că, contestatorea a depăşit termenul prevăzut de art.448 alin. (1), (2) Cod contravenţional. Față de concluzia la care a ajuns, instanța nu va mai analiza procesul-verbal cu privire la contravenție, nici sub aspectul legalității și nici sub cel al temeiniciei sale.

În acest aspect, instanța de judecată prin aplicarea cazului din speță a dispozițiilor art. 230 Cod de procedură penală, ține să menționeze, că dacă pentru exercitarea unui drept este stabilit un anumit termen, nerespectarea acestui impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din aceste considerente, instanţa va admite excepţia tardivităţii formulării contestaţiei și va constata ca fiind tardiv introdusă contestaţia formulată
de Ceban Ana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 ***** din 19.06.2025 şi a deciziei de sancționare contravențională, întocmite de către agentul constatator din cadrul IP Florești Cramarenco Maxim, în baza art.47 [1] alin.(1) din Cod contravențional.

Ţinând cont de cele expuse, instanța va constata ca fiind tardiv introdusă contestația formulată, totodată, instanţa nu a stabilit careva circumstanţe ce ar justifica omiterea termenului de atac şi posibilitatea repunerii în termen.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile art.448 și art.462-463 Cod contravenţional, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ş t e:

Se respingerea cererea lui Ceban Ana de repunere în termenul legal de contestare.

Se respinge ca fiind tardivă contestația depusă de Ceban Ana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 ***** din 19.06.2025 și a deciziei din aceiași data pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionată cu amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 37 500 lei, cu menținerea fără modificări a actelor contestate.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Florești).

Președintele ședinței, judecător /semnat/ Ramona Moșneguțu